

Захоплення, яке робить життя цікавішим, яскравішим і змістовнішим

Фото Оксани Подольської

Провідний інженер з охорони праці служби сигналізації і зв'язку Ричард Біловус у серпні відзначив 30-річчя своєї трудової діяльності на залізниці. На посаді провідного інженера працює з 1997 року, та цьому передувала праця на механізованій гірці станції Клепарів і Львів. Маючи такий багаж досвіду, Ричард Біловус знає що порадити, підказати колегам на підприємствах служби та на інших залізницях України. Ричард Болеславович часто бере участь у перевітках, які проводять главки автоматики, телемеханіки і зв'язку та охорони й організації праці. За ефективну роботу провідного інженера з охорони праці Ричарда Біловуса минулого року нагороджено Почесною грамотою Державної адміністрації залізничного транспорту України.

У родині Біловусів залізничників не було. Проте техніка Ричарду подобалася, тож він вирішив вступати до Львівського технікуму залізничного транспорту на спеціальність "Автоматика і телемеханіка". Після закінчення навчання молодого фахівця скерували на роботу у дистанцію сигналізації і зв'язку станції Львів – на механізовану гірку станції Клепарів. І навіть в армії служив у залізничних військах на Закарпатті. Йому випало брати участь у електрифікації ділянки колії від станції Батьово до станції Есень, у прокладенні магістральних кабелів зв'язку на дільницях Бескид-Скотарське, Батьово-Есень-Чоп, у кабелюванні механізованої гірки станції Батьово. Після армії повернувся на Клепарівську гірку, де робота кипі-

ла, адже тоді був величезний потік вантажів. Тут постійно відбувалося введення і випробування нової техніки – стрілочних блоків типу СГ-84, герконових перемикачів до електроприводів, теристорних перетворювачів для компресорних установок. Додалося досвіду й коли працював старшим електромеханіком на Львівській механізованій гірці. Коли Ричарду Біловусу запропонували перейти працювати у службу сигналізації і зв'язку провідним інженером з охорони праці, він погодився, розуміючи, що набутий досвід і тут стане йому у пригоді, бо механізована гірка – це зона підвищеної небезпеки, а йому не раз доводилося вникати у її роботу до найменших дрібниць. І нині, коли розглядаються питання особливостей деяких робіт

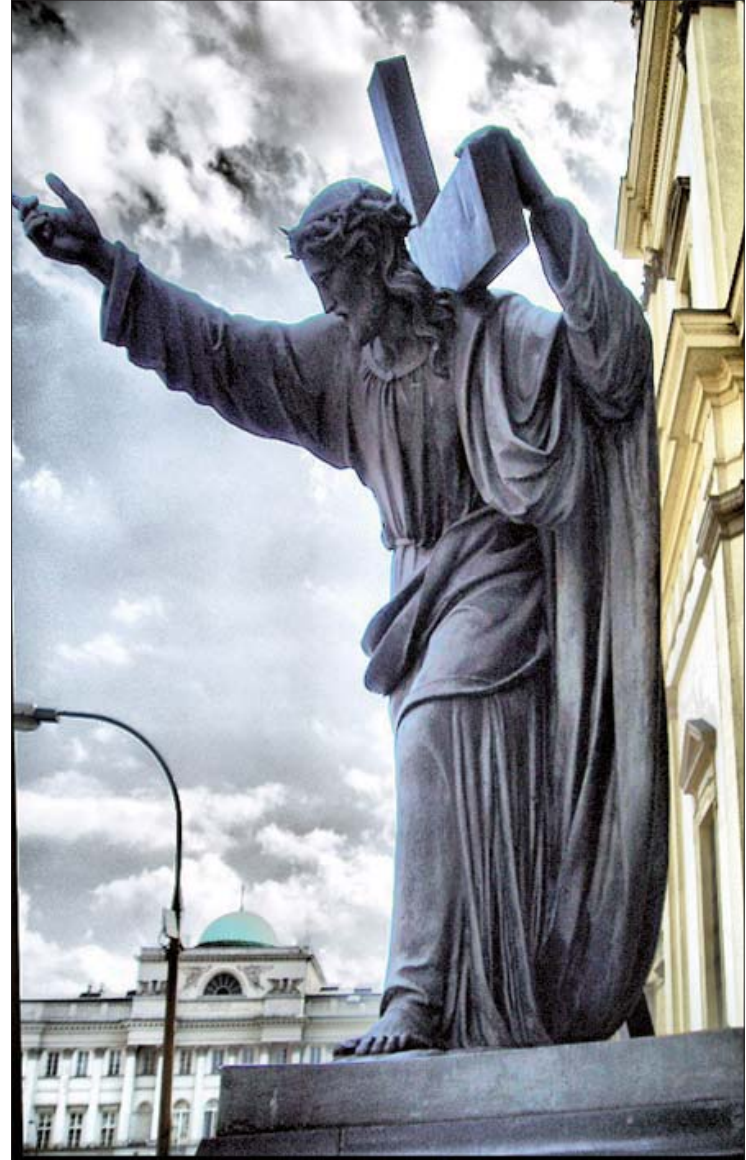
на гірці, Ричард Біловус з глибоким розумінням справи аналізує ситуацію і дає рекомендацію, допомагаючи вирішити різноманітні проблеми. Та є у Ричарда Болеславовича захоплення, яке, як він вважає, робить його життя цікавішим, яскравішим і змістовнішим. Тепер він не вирушає в дорогу без фотоапарата.

Найбільше до вподоби йому фотографувати пейзажі та архітектурні пам'ятки. Подієвих фотознімків у нього практично нема. Запланувавши собі фотографувати площу Ринок, він попередньо готується – читає історію забудови, архітектурні цінності конкретного будинку чи споруди. Тоді світлини, на переконання Ричарда Болеславовича, виходять значно цікавіші.

Любов до фотографії у Ричарда Біловуса від батька, Болеслава Яновича, який особливо любив портретну зйомку. Хлопець змалку допомагав батькові проявляти фотоплівку, навіть долучився до виготовлення реле часу. Першу фотографію зробив десь у 1970 році фотоапаратом "ФЕД", згодом користувався фотоапаратами "Зеніт" і "Київ".

Ричард Болеславович дуже любить гори, тож коли буває в Карпатах або в польських Татрах чи Бескидах, куди приїжджає до батьків, то завжди привозить цікаві фотосюжети. Створює цікаві композиції, експериментуючи у різних режимах фотозйомки. Вихідними залюбки прогулюється вуличками старовинного Львова із фотоапаратом аби зафіксувати найкрасивіші його місця.

Чимало фотосюжетів зроблено у Жовкві, що на Львівщині, де багато церков, чудові краєвиди. Ричард Біловус інколи просто сідає в маршрутне таксі і їде за межі Львова, просить водія зупинити його там, на чому зупиняється його око – чи на незрівняних пейзажах, чи на архітектурних пам'ятках. Отак в колекції фотолюбителя Біловуса з'явилося багато несподіваних фотосюжетів.

Має в інтернеті свій сайт www.gyszard-13.narod.ru, у фотоклубі якого створив декілька сторінок за тематикою, де розмістив свої фотопроботи. Близько десяти його фотознімків можна побачити у всевітній програмі Google, він листується із фотоаматорами з Бельгії, Франції, Голландії та інших країн.

Оскільки часто доводиться бувати на залізницях України, то у його фотоархіві є цікаві фотознімки із Запоріжжя, Донецька, Харкова, Києва, Одеси, Мукачевого, Ужгорода, словом, з усіх куточків України.

Фотороботи Ричарда Біловуса були представлені на фотовиставках у Товаристві польської культури Львівщини, в клубі художників Товариства польської культури в Україні, також друкувалися у газеті "Gazeta Lwowska". У доробку

фотолюбителя чимало знімків з Татрів, а також фотосюжети польських міст Любліна, Кракова, Варшави, Ченстохова, Закопане та багатьох інших.

Ричард Біловус пропонує проводити на залізниці фотоконкурси на теми "Моя професія – залізничник", "Львівська залізниця", "Мій рідний край" та ін., в яких узяли б участь фотоаматори з відокремлених підрозділів. Ще одна ідея Ричарда Біловуса – організувати серед залізничників фотоконкурс "Наш календар". Кращі фотосюжети могли б стати матеріалом для великих ілюстрованих календарів на залізничну тему. Це було б дешевше для залізниці, і, головне, що до їх створення долучилися б працівники Львівської магістралі.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фотографії Ричарда БІЛОВУСА